

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921200336
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5921200336.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Y., v právnej veci žalobcu - H. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. X.. X, K. proti žalovanému - PROFI CREDIT s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233516, o určenie úverov za bezúročné a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Csp/7/2021-92 zo dňa 15.6.2021 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** :

- vo výroku I. o určení úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu 8500106940 zo dňa 13.3.2015 za bezúročný a bez poplatkov,
- vo výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 624,47 eur titulom bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500106940 zo dňa 13.3.2015 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
- vo výroku III. o určení úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu 8500106942 zo dňa 13.3.2015 za bezúročný a bez poplatkov,
- vo výroku IV. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 51,45 eur titulom bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500106942 zo dňa 13.3.2015 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
- vo výroku VI. o náhrade trov prvoinštančného konania.

N e d o t k n u t ý m z o s t á v a rozsudok vo výroku V., v ktorom súd prvej inštancie v ostatnej časti žalobu zamietol.

Stranám sporu **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom
 - určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu 8500106940 zo dňa 13.03.2015,
 - uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 624,47 eur titulom bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500106940 zo dňa 13.3.2015 do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku,
 - určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu 8500106942 zo dňa 13.3.2015,

- uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 51,45 eur titulom bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500106942 zo dňa 13.3.2015 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
- v ostatnej časti žalobu zamietol,
- priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 38,24% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

2. Primárne vo vzťahu k oboch tzv. určovacím výrokom posúdil prípustnosť žaloby, namietanú stranou žalovanou. Konštatoval, že v prípade oboch výrokov - „ o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru - svojim charakterom sa jedná o žalobu v zmysle § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „ CSP") o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. V súdnom prípade je splnená podmienka prípustnosti takejto žaloby, keďže „ osobitný predpis „ za ktorý súd považoval Z.č. 129/2010 Z.z., v ust. § 11 ods. 4 zakotvuje možnosť spotrebiteľa pred súdom sa žalobou domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. V prípade takejto žaloby zákon nevyžaduje splnenie podmienky nalievajúceho právneho záujmu na požadovanom určení ako je tomu v prípade určovacej žaloby uplatnenej v zmysle § 137 písm. c) CSP. Okresný súd nesúhlasil s názorom žalovaného, že určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úverov má charakter prejudiciálnej otázky k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Mal za to, že v prípade oboch tzv. samostatných nárokov je uplatnenie žaloby možné, dokonca i popri sebe. Poznamenal tiež, že v prípade žaloby/ žalôb o zaplatenie jednotlivých súm istín titulom vydania bezdôvodného obohatenia žalovaným v nadväznosti na plnenie žalobcu nad rámec oprávneného nároku žalovaného z oboch zmlúv o úvere sa jedná o žalobu na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP a tá je prípustná bez ďalšieho.

3. Po stránke hmotnoprávnej okresný súd žalobou uplatnený nárok vyhodnocoval z pohľadu najmä ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/d/, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. j/, § 11 ods. 1, písm. b/, d/, § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ..., („ZoSÚ") v aplikácii s ustanovením § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 451 ods. 1, 2, § 456 veta prvá, § 458 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka a pri právnom posúdení žalovaným vznesenej námietky premlčania vychádzal z ustanovenia § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

4. Vykonané dokazovanie nesporne preukázalo uzatvorenie oboch zmlúv o revolvingovom úvere medzi stranami sporu dňa 13.3.2015. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500106940 mali byť zo strany žalovaného žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.500 eur, v skutočnosti žalovaný poskytol žalobcovi titulom uvádzanej zmluvy peňažnú sumu vo výške 1.350 eur, z dohodnutej sumy úveru totiž odpočítal poplatok vo výške 150 eur za poskytnutie úveru. Podľa ďalšej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500106942 žalovaný mal poskytnúť žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 300 eur, v skutočnosti poskytol mu sumu 270 eur, z dohodnutej sumy úveru si odpočítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 30 eur. Takýto postup žalovaného/veriteľa kvalifikuje okresný súd za neprípustný, nakoľko nezodpovedá zneniu zmlúv o revolvingovom úvere v časti vymedzenia výšky poskytnutých peňažných prostriedkov titulom úveru a súčasne v konečnom dôsledku má tento postup veriteľa dopad aj na výpočet RPMN - výpočet môže byť zmätočný. Súd osobitne poznamenal, že do výpočtu RPMN nebola zahrnutá ani suma splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb uzavretá v totožný deň ako zmluva o revolvingovom úvere, nepochybne bezprostredne súvisí s poskytnutým úverom, keďže sa dotýka spoplatnených služieb (ktoré žalobca ani nemusel využiť) spojených s poskytnutým úverom (informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom). Tieto služby bežne v prípade poskytovania úverov predstavujú činnosti spoplatňované na základe cenníka poskytovaných služieb, avšak až v prípade, keď reálne nastane skutočnosť, ktorá je spoplatnená a nie vopred a paušálne bez akejkoľvek nadväznosti na výkon konkrétneho úkonu. Jedná sa tak o nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa v závažnej miere, nakoľko dojednaná odmena v tejto dohode je neprimerane vysoká.

5. Okresný súd vychádzajúc z listinných dôkazov (odkazuje najmä) : zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500106940, zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500106942 zistil, že údaje o revolvingovom úvere sa

nachádzajú v bode 5. zmlúv - dlžník pri zmluve č. 8500106940 požadoval dňa 11.3.2015 poskytnutie úveru s predpokladanou RPMN vo výške 27,03% a pri zmluve č. 8500106942 požadoval dňa 11.3.2015 poskytnutie úveru s predpokladanou RPMN vo výške 26,97%. Údaje o schválenom revolvingovom úvere sa nachádzajú v bode 6. zmlúv, ktoré sú zhodné s údajmi uvedenými v bode 5. s výnimkou údajov o RPMN. Pri zmluve č. 8500106940 schválil veriteľ dňa 13.3.2015 poskytnutie úveru s RPMN vo výške 26,87% a pri zmluve č. 8500106942 schválil veriteľ dňa 13.3.2015 poskytnutie úveru s RPMN vo výške 26,87%. Podľa názoru okresného súdu, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene údajov o RPMN, je potrebné ho považovať za nový návrh zmluvy. Následne k uzavretiu zmluvy je potrebné, aby nový návrh zmluvy bol prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy (poukazuje okresný súd na proces uzatvárania zmlúv upravený v ust. § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka), v súdnom prípade ale k tomu nedošlo, rozdielnosť uvádzaného údajov o RPMN zakladá v tejto časti neplatnosť zmluvy/zmlúv, navyše, v zmluve/v zmluvách nie sú uvedené ani predpoklady pre výpočet RPMN. Posudzované zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahujú podľa názoru okresného súdu platne dojednaný údaj o RPMN, resp. obsahujú nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho spotrebiteľské úvery z pohľadu ust. § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) Z.č. 129/2010 Z.z. sú bezúročné a bez poplatkov a žalobou boli dôvodne uplatnené určovacie výroky. Keďže už tento zistený nedostatok postačoval pre prijatie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ďalšie, v žalobe tvrdené a vymedzené dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru okresný súd už neskúmal argumentujúc neúčelnosťou, nadbytočnosťou a nehospodárnosťou prieskumu.

6. Dokazovanie preukázalo, že žalovaný reálne poskytol žalobcovi úver podľa zmluvy č. 8500106940 vo výške 1.350 eur, na túto úverovú zmluvu splatil žalobca žalovanému sumu 2.922,35 eur, t.j. o 1.572,35 eur viac ako mal. Na úver podľa zmluvy č. 8500106942 žalovaný vyplatil žalobcovi sumu 270 eur a žalobca splatil žalovanému sumu 464,82 eur, t.j. o 194,82 eur viac ako mal. Suma uhradená žalobcom žalovanému nad rámec poskytnutých úverových istín predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, k nemu došlo plnením bez právneho dôvodu - v rozsahu úhrad splátok žalobcom vo výške prekračujúcej úhradu istiny (v rozsahu úrokov, poplatkov, vrátane odmeny na základe dohody o poskytovaní služieb).

7. Za čiastočne opodstatnenú kvalifikoval okresný súd námietku premlčania vznesenú žalovaným dotýkajúcou sa obdobia od 19.02.2018 do 19.2.2021, t.j. obdobia plynutia objektívnej premlčacej doby, plynutie dvojročnej subjektívnej lehoty nebola totiž žalovanou stranou namietaná. Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby bol súdom odvodený od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. V prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500106940 bola za obdobie posledných troch rokov pred podaním žaloby (od 19.2.2018 do 19.2.2021) uhradená suma 1.195,35 eur, túto sumu súd delil výškou mesačnej splátky úveru 87,24 eur (vrátane splátky titulom dohody o poskytnutí služieb), výsledok 13,70 predstavoval počet uhradených splátok za obdobie posledných troch rokov pred podaním žaloby, tento počet vynásobil súd výškou splátky len čo do istiny 41,67 eur, takto vypočítanú sumu 570,88 eur okresný súd určil za oprávnený nárok žalovaného titulom úverovej istiny a zostatok vo výške 624,47 eur hodnotil za bezdôvodné obohatenie žalovaného titulom neoprávnene prijatých súm za úroky a poplatky v období posledných troch rokov pred podaním žaloby - a v tejto nepremĺčanej časti nároku žalobe vyhovel.

8. Čiastočnú opodstatnenosť námietky premlčania vznesenej žalovanou stranou konštatoval okresný súd aj vo vzťahu k nároku zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500106942. Za obdobie posledných troch rokov pred podaním žaloby (od 19.2.2018 do 19.2.2021) bola uhradená suma 98,51 eur, túto delil výškou mesačnej splátky úveru 17,44 eur, vrátane splátky titulom dohody o poskytnutí služieb, výsledok vo výške 5,65 predstavoval počet uhradených splátok za obdobie posledných troch rokov pred podaním žaloby a tento vynásobil výškou splátky len čo do istiny 8,33 eur, následný výsledok v sume 47,06 eur určil za oprávnený nárok žalovaného titulom úverovej istiny. Zostatok vo výške 51,45 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného titulom neoprávnene prijatých súm za úroky a poplatky v období posledných troch rokov pred podaním žaloby, v tejto žalobou uplatnenej nepremĺčanej časti súd žalobe vyhovel.

9. Na základe uvádzaného, nad sumu 624,47 eur zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500106940 a nad sumu 51,45 eur zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500106942 žalobu okresný súd zamietol pre neopodstatnenosť.

10. Podľa § 255 ods. 2 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu čistého úspechu 38,24%, v danej súvislosti svoj postup okresný súd bližšie ozrejmil v bode 42 odôvodnenia rozsudku.

11. Voči rozsudku (jeho výrokom I., II., III., IV., VI) sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný, v odvolaní napadnutej časti sa domáha zmeny, v rámci nej zamietnutia žaloby a žiada priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

12. Vo vzťahu k určovacím výrokom (I. a III.) odvolateľ tvrdí ich procesnú neprípustnosť argumentujúc ich prejudicialitou a z uvedeného dôvodu neprípustnosťou byť predmetom samostatného výroku. Odvolateľ je názoru, že ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., nezakotvilo všeobecne použiteľné a procesne neobmedzené právo domáhať sa určenia bezúročnosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Cituje aj z dôvodovej správy bod 39 ku z. č. 279/2017 Z.z. časť v znení : vymedzením obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej skutočnosti, ak tak vyplýva z osobitného predpisu, - sa zavádza novým ustanovením možnosť spotrebiteľa podať žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Samotná možnosť podania takejto žaloby neznamena zrušenie procesných podmienok pre prípustnosť žaloby o určenie; - znamená výhradne len spôsob splnenia jednej z podmienok prípustnosti žaloby v zmysle § 137 Civilného sporového poriadku. V nadväznosti na uvedené je potom dôležitá skutočnosť prípustnosti určovacej žaloby ako prostriedku ochrany ohrozeného alebo porušeného práva. Podľa odvolateľa všeobecným predpokladom pre uplatnenie určovacej žaloby je právny záujem žalobcu na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný, čiže užitočný (aby mal zmysel). Pri určovacích žalobách samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení žalobcu ešte neznamena, že prípadný vyhovujúci určovací rozsudok bude mať pre neho aj právny význam, teda, či bude sporové konanie užitočné alebo naopak zbytočné (cituje odvolateľ z komentára k Civilnému sporovému poriadku autorov/ktorých konkrétne aj uvádza). V súdnej veci sa žalobca domáha aj vydania bezdôvodného obohatenia, vo vzťahu k uvedenému nároku ide o určovacie výroky o predbežnej - prejudiciálnej otázke. V zmysle § 131 CSP preto žaloba v časti, ktorou sa domáha žalobca, aby súd samostatným výrokom rozhodoval o predbežnej otázke, je žalobou neprípustnou.

13. Podľa odvolateľa ak údaj o RPMN by nebol dohodnutý, nemôže byť nesprávny a naopak, ak je nesprávny, potom asi bol dohodnutý, obsah rozsudku a vykonané dokazovanie ale neposkytujú oporu ani pre jednu možnosť, preto považuje v uvádzanej časti odôvodnenie rozsudku za nezákonné a nesprávne. Súd prvej inštancie nemal žiadnym dôkazom o výpočte RPMN v zmysle vzorca určeného zákonom č. 129/2010 Z.z. preukázané, že RPMN je nesprávne určené, čo je ďalšou podstatnou vadou v konaní. Úvaha súdu o nesprávnej RPMN vlastne ani nie je v rozsudku zdôvodnená, čo vylučuje preskúmateľnosť. V odôvodnení súd uviedol, že RPMN nebol dojednaný, teda vychádza z toho, že RPMN sa dojednáva medzi stranami zmluvy. Neuvádza ale ani jeden dôvod pre ktorý sa domnieva, že uvedený údaj je dohodnuteľným, nezaoberal sa tým, či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednáva, ani sa dohodnúť objektívne nedá, preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu.

14. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. I/ zák. č. 129/2010 Z.z. „ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí vymedzených v Občianskom zákonníku musí obsahovať: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov". Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v čase určenom v zákone - údaje platné v čase uzavretia zmluvy. Porušenia predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. by sa on/žalovaný dopustil v prípade, ak by neurčil údaj RPMN schváleného úveru, či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol" žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. V takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítaná podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Z rozsudku okresného súdu nie je zrejme na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že údaj o RPMN navrhoval žalobca. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Otázka „dohody" o RPMN nebola zo strany súdu ani len posúdená v tom smere, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. Zákon č.

129/2010 Z.z. vôbec nepredpokladá, že by sa náležitosti vymenované v § 9 ods. 2 mali dohodnúť, vyžaduje aby boli v zmluve uvedené. Aj Krajský súd v Trenčíne v uznesení č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.6.2016 uviedol, že hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. RPMN nepredstavuje predmet záväzku; je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku. Tvrdí, že z pohľadu ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch ..., žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je prípustná bez preukazovania naliehavého právneho záujmu. V prípade obidvoch zmlúv revolvingového typu absentujú podľa žalobcu obsahové náležitosti: skutočná výška RPMN, celková čiastka na zaplatenie (skutočná výška), výška úveru (skutočná výška), zročnosť jednotlivých splátok úveru, adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, termín konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok). Z uvedených dôvodov treba úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Dodáva, že oznámenie veriteľa a schválenie úveru dlžníkovi/Zmluva o revolvingovom úvere je jednostranne podpísaný dokument zo strany veriteľa ako žalovaného, takýto dokument nie je možné považovať za zmluvu ani za súčasť zmluvy. Zákonom vyžadované náležitosti v spotrebiteľskej zmluve musia byť v písomnej forme. Navyše, v prípade revolvingovej zmluvy o úvere v spojení s dohodou o poskytnutí služby č. 8500106940 uzavretej v totožný deň celková čiastka na zaplatenie je v skutočnosti 3290,64 eur a nie 2060,88 eur ako je uvedené v zmluve. RPMN je v skutočnosti vo výške 90,82 %, a nie 26,87 % ako je uvedené v zmluve. Obdobne tomu je v zmluve č. 8500106942 zo dňa 13.3.2015 ku ktorej je viazaná dohoda o poskytnutí služby uzatvorená v totožný deň ako zmluva, keď v danom prípade celková čiastka na zaplatenie je v skutočnosti 657,84 eur a nie 411,96 eur ako sa v zmluve uvádza. RPMN je v skutočnosti vo výške 113,35% a nie 26,80% ako sa uvádza v zmluve. Dodáva, že jeho nárok voči žalovanému premlčaný nie je.

16. V ďalšom štádiu odvolacieho konania už strany sporu zostali nečinné.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podala na to oprávnená procesná strana, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc procesne podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v odvolaním napadnutých výrokoch I., II., III., IV., VI. podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti. Nedoťknutým zostal rozsudok vo výroku V. odvolaním nenapadnutý, v ktorom súd v ostatnej časti žalobu zamietol.

18. Odvolací súd odvolanie žalovaného vyhodnotil za nedôvodné.

19. V súdenom prípade je nesporné, že žalobou uplatnený nárok (čo do určovacích výrokov a čo do výrokov o peňažné plnenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia) je bezprostredne viazaný k zmluvám o spotrebiteľskom úvere, uzavretím ktorých žalovaný a žalobca založili spotrebiteľský právny vzťah v rovine právnej spadajúci pod režim zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch... (ďalej aj ako „ZoSÚ“). Napokon spotrebiteľský charakter posudzovaného právneho vzťahu žalovaný vôbec nenamietal.

20. Otázkou prípustnosti určovacej žaloby/určovacích výrokov, ktorým sa žalobca domáhal určenia obidvoch zmlúv o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu za bezúročný a bez poplatkov okresný súd vyargumentoval v súlade s kritériami procesnoprávnej úpravy vymedzenej v ustanovení § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku v aplikácii s ustanovením § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. Podrobné argumentácie prípustnosti žaloby okresný súd uvádza v bode 21 písomného odôvodnenia rozhodnutia, s nimi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Odvolacie tvrdenia vznesené žalovaným v odvolaní neboli spôsobilé vyvrátiť vecnú správnosť záverov okresného súdu v tejto časti.

21. V zmluvnom vzťahu založenom zmluvami o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu žalovaný bol v pozícii veriteľa a žalobca bol v pozícii dlžníka/spotrebiteľa. Ustanovenie § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.3.2015 (obidve zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu boli uzatvorené dňa 13.3.2015) vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takáto písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonné (obligatórne) obsahové náležitosti, tie sú konkrétne vymedzené v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.. Medzi tzv. obligatórnu náležitosť v písomnej zmluve podľa § 9 ods. 2 písm. j) uvádzanej právnej normy sa vyžaduje aj ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Niet pochybností o tom, že uzavretie zmluvy/ zmlúv o revolvingovom úvere má byť výsledkom dojednaní dvoch zmluvných strán v kontraktačnom procese. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasnú vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu) a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohody účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán (uvedené závery už boli vyslovené napr. v rozhodnutí Krajského súdu Prešov č.k. 17 Co 73/2017 zo dňa 12.12.2017, v rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 25.7.2018 sp. z. 10 Co 54/2018).

23. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru s charakterom paušálneho dokumentu, ktorý vyhotovuje veriteľ/poskytovateľ úveru sa predkladá na vyplnenie spotrebiteľovi. Bez ohľadu na označenie tohto dokumentu „ ako žiadosť o poskytnutie úveru „ vo svojej právnej podstate tento dokument má charakter návrhu na uzavretie zmluvy. V prípade obidvoch zmlúv sa uvádza v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu iný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) ako údaj o RPMN uvádzaný v zmluve. Veriteľ schválil - o čom svedčí aj obsah posudzovaných zmlúv o poskytnutie úveru s predpokladanou RPMN v inej výške / iným údajom než bolo navrhované v žiadostiach o poskytnutie spotrebiteľského úveru. V kontraktačnom procese zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy došlo k zmene údajov o RPMN (čo ani odvolateľ nenamietal), táto zmena ale spotrebiteľom - ako druhou zmluvnou stranou odsúhlasená nebola. Ak žalovaný v oboch zmluvách uvádzal údaje o RPMN iný/ odlišný od údajov uvádzaných v žiadosti/ v návrhu na poskytnutie úveru, teda uvádzal údaje nekorešpondujúci návrhu/žiadosti o poskytnutie úveru taký, ktorý druhou zmluvnou stranou odsúhlasený nebol, vo svojej právnej podstate uvádzal údaje, ktoré nebol v písomnej forme účastníkmi zmluvy zhodne ustálené, čo následne vedie k výsledku o absencii písomnej formy tejto obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, následnou sankciou je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) Z.č. 129/2010 Z.z. z dôvodov podľa § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom ku dňu 13.3.2015, Aj pre prípad iného názoru bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je preukázaná podľa § 11 ods. 1 písm. d) Z.č. 129/2010 Z.z.. aj na základe ďalšieho v súdnom prípade jednoznačne existujúceho dôvodu - v zmluve/ v zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa nesprávne uvádza ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V prípade obidvoch zmlúv totiž úverová istina bola veriteľom spotrebiteľovi reálne vyplatená v nižšej výške než v zmluve dojednanej, totiž žalovaný - v pozícii veriteľa primárne sledujúc svoj ekonomický záujem a finančný profit si ihneď zinkasoval vo svoj prospech poplatkov. Spotrebiteľovi nikdy reálne neposkytol úver v takej výške v akej výške úver strany sporu úver v zmluve/ v zmluvách dojednali. Nie je možné opomenúť, že ročná percentuálna miera nákladov je pre spotrebiteľov najpodstatnejší ukazovateľ ceny úveru, jej výšku ovplyvňujú napr. výška poskytovaného úveru, výška nákladov a pod. Ročná percentuálna miera nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. V súdnej veci je jednoznačné, že úver v dohodnutej výške podľa zmluvy totiž spotrebiteľovi reálne poskytnutý nebol, ale bol poskytnutý vo výške nižšej, t.j. výška poskytnutého úveru uvádza sa v zmluve skreslene, takýto skreslený údaj nemôže založiť správnosť ročnej percentuálnej miery nákladov v prospech spotrebiteľa.

24. Odvolací súd bol viazaný v odvolaní vymedzenými argumentáciami žalovaného (veriteľa úveru) preto nepodrobil odvolaciemu prieskumu vecnú správnosť posúdenia námietky premlčania okresným súdom - odvolateľ totiž v uvádzanej časti žiadne odvolacie argumentácie nevzniesol.

25. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania ustálenie čistého úspechu žalobcu (po pomerovaní úspechu/ neúspechu strán sporu) a tomu zodpovedajúci jeho nárok na náhradu trov konania má oporu v § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku .

26. Podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by mal žalobca/úspešná strana odvolacieho konania nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému/neúspešnému v odvolacom konaní. Žalobca si ale trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nezistil odvolací súd, žeby mu mali vzniknúť v súvislosti s podaným odvolaním žalovaného, prípadne v priebehu odvolacieho konania nejaké trovy. V súhrne preto odvolací súd ani jednej strane predmetný procesný nárok nepriznal.

28. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.